

แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว
ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

เอกสารวิจัยส่วนบุคคล

โดย

ด็อกเตอร์ อนันตชาติ บัวสุวรรณ

สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตจตุจักร

วิทยาลัยการทัพบก

กันยายน 2564

เอกสารวิจัยเรื่อง แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
โดย ดร.อนันตชาติ บัวสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษา พันเอก สินสมุทร จันทรเนตร

วิทยาลัยการทัพบก อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคลฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรหลักประจำ วิทยาลัยการทัพบก ปีการศึกษา 2564 และเห็นชอบให้เป็น
เอกสารวิจัยส่วนบุคคลที่อยู่ในเกณฑ์ระดับ

พลตรี
(มหศักดิ์ เทพหัสติน ณ อยุธยา) ผู้บัญชาการวิทยาลัยการทัพบก

คณะกรรมการควบคุมเอกสารวิจัยส่วนบุคคล

พันเอก
(สินสมุทร จันทรเนตร) ประธานกรรมการ

นางสาว
(ปรีชยา ชูเงิน) ผู้ทรงคุณวุฒิที่ปรึกษา

พันเอกหญิง
(กนิษฐา จิตวัฒนา) กรรมการ

พันเอกหญิง
(นวลสมร จรวงษ์) กรรมการ

บทคัดย่อ

ผู้วิจัย ดร. อนันตชาติ บัวสุวรรณ
เรื่อง แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร
วันที่ กันยายน 2564 **จำนวนคำ :** 8,457 **จำนวนหน้า :** 22
คำสำคัญ การทูต, การส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว
ชั้นความลับ ไม่มีชั้นความลับ

เอกสารวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ และแนวทางทางการทูตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครที่เหมาะสม

ผลการวิจัยพบว่า แนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว สามารถสรุปและแบ่งเป็น 3 ด้าน ตามข้อมูลข้างต้น รวมทั้งแจกแจงให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย จะพบว่า ด้านความมั่นคงของชาตินั้น ส่งผลถึงความปลอดภัย ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว และความมั่นคงของชาติเป็นฐานที่ดีสำหรับการเสริมให้มั่นคงในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ที่สำคัญ ทุกคนคาดหวัง และหวังว่าจะได้เห็นความปรองดอง ร่วมแรงร่วมใจกัน ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความมั่นคงแห่งชาติ เพราะจากผลการวิเคราะห์ปัจจัย และสิ่งแวดล้อมผ่านแนวคิดของนักการทูต ควรจะต้องมีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด และที่สูงสุด นำมาสู่ผลการวิเคราะห์ ปัจจัย และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และอีกหนึ่งในปัจจัยสนับสนุน คือ การได้รับการลงทุนจากต่างประเทศร่วมกันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถที่จะดำเนินต่อไปได้ในอนาคต แนวทางทางการทูตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร คือ การนำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว มาเป็นแนวทาง และให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้

ABSTRACT

AUTHOR : Dr. Anantachart Buasuwan
TITLE : Diplomatic approaches to promoting the tourism sector in Bangkok.
DATE : September, 2021 **WORD COUNT** : 8,457 **PAGES** : 22
KEY TERMS : Diplomacy, Promoting the tourism sector
CLASSIFICATION : Unclassified

This research paper The objective is to study the ideal diplomatic approach that will help promote the tourism sector of Bangkok. To study the problem And the impact of the diplomatic approach that will be used to improve and promote the tourism sector of Bangkok and to know the benefits And a diplomatic approach to promote tourism in Bangkok, which is appropriate.

The research results were found that The ideal diplomatic approach to promote the tourism sector can be summarized and divided into three areas according to the above information. Including enumerating advantages and disadvantages, it will be found that the national security Affect safety Which is one of the important factors for tourism development And national security is a good base for fostering stability in the major tourism sectors, everyone expects and hopes to see reconciliation. Unite this will lead to solving national security problems. Because from the analysis of the factors and environment through the concept of a diplomat It should be used wisely and at the most, to the results of the analysis of factors and environmental influences on the promotion of Thai tourism. And one of the contributing factors is a common foreign investment in the tourism industry. In order for the tourism industry to be able to continue in the future. The diplomatic approach to promote tourism in Bangkok is to implement the Master Plan under the National Strategy, Tourism Issues as a guideline, and therefore focus on maintaining it as a world-class tourism destination. Which must develop the entire tourism system Focus on quality tourists Create a variety of tourism to meet the needs of tourists. And focus on developing tourism in the field of potential But still maintain the country's strength Traditions, traditions, culture, Thai identity As well as giving value to the environment.

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารวิจัยส่วนบุคคลฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากประธานกรรมการที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ คำปรึกษา ให้กำลังใจ ตรวจสอบแก้ไขให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณสำหรับความกรุณาของอาจารย์ที่สละเวลาอันมีค่า จินงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์

นอกจากนี้ ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ตลอดจนความคิดเห็น ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ประโยชน์อันเกิดจากงานวิจัยเล่มนี้ ขอมอบแต่อาจารย์ที่ปรึกษา ครอบครัว และเพื่อน ๆ ผู้ที่ให้การสนับสนุนทุกท่าน ทั้งด้านการทำงาน และกำลังใจจนสามารถสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มา และความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
วิธีการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	4
บทที่ 2 บทวิเคราะห์.....	5
แนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว.....	5
ปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว.....	7
แนวคิดที่ช่วยวิวัฒนาการของการทูต.....	12
แนวทางการพัฒนา และส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว.....	14
บทที่ 3 บทอภิปราย.....	17
บทที่ 4 บทสรุป.....	21
ข้อเสนอแนะ.....	22
เอกสารอ้างอิง.....	23
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	25

บทที่ 1 บทนำ

ที่มา และความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลก รัฐบาลของประเทศต่างๆ ได้ให้ความสำคัญในการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน เพื่อช่วงชิงส่วนแบ่งตลาดท่องเที่ยวของโลก โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียและอาเซียนต่างกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด เพื่อดึงนักท่องเที่ยวทั่วโลกเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศตนเพิ่มมากขึ้น ภารกิจด้านการท่องเที่ยวจึงเป็นภารกิจที่ถูกผลักดันไปกับการพัฒนาประเทศในทุกมิติ ดังนั้นการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของประเทศต่างๆ จึงได้มีการบูรณาการงานด้านการท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งหากประเทศใดมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่ชัดเจน บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง โครงสร้างพื้นฐานที่ดี ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ และบุคลากรภาคการท่องเที่ยวมีศักยภาพด้วยแล้ว จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ประเทศนั้นๆ มีข้อได้เปรียบในการแข่งขันและสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวของตนให้เติบโตได้อย่างมั่นคง (กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา, 2558)

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องเผชิญกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ทั้งด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน วิกฤตการณ์ทางการเงินภัยพิบัติทางธรรมชาติ ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อน วิกฤตพลังงาน ตลอดจนการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่รุนแรงขึ้น ซึ่งรวมถึงการสร้างอำนาจการต่อรองภายใต้การขยายความร่วมมือและการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ขณะที่ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาสูญเสียความสามารถในการแข่งขันที่อาศัยความได้เปรียบด้านต้นทุนการผลิตที่มีราคาถูกให้กับประเทศที่เกิดใหม่ (Emerging Economy)

ในปัจจุบัน ความต้องการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา และมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ซึ่งถือว่าเป็นภูมิภาคที่มีแรงขับเคลื่อนในด้านนี้มากที่สุด เศรษฐกิจการท่องเที่ยว (Visitor Economy) จึงถือเป็นเสาหลักในการพัฒนาด้านสังคมในภูมิภาค หากจัดการได้อย่างถูกต้อง และมีความรับผิดชอบต่อ การท่องเที่ยวจะเป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจ และสังคม เป็นตัวเชื่อมโยงให้เกิดความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างประเทศ และความเข้าใจระหว่างวัฒนธรรม

การทูตเป็นกลไกสำคัญของการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยและหลาย ๆ ประเทศ โดยในปัจจุบันกรุงเทพมหานคร ในฐานะที่เป็นเมืองหลวงของประเทศ และเป็นเมืองหลักที่มีบทบาททั้งด้านการต่างประเทศ มีพันธกิจในการส่งเสริมพัฒนาด้านเศรษฐกิจของไทย จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานด้านการทูตขึ้น เพื่อใช้ในการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจระหว่างไทยกับต่างประเทศ และปกป้องผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจของไทย ในมิติต่าง ๆ โดยการนำยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ในด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ (ราชกิจจานุเบกษา, 2561) เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge-based Economy) เพื่อยกระดับสู่เศรษฐกิจยุคใหม่ที่สามารถตอบสนองต่อเงื่อนไขใหม่ ๆ ในบริบทของโลกและบริบทของไทยได้

จากการปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และการกำหนดยุทธศาสตร์ของประเทศใหม่ดังกล่าว ทำให้กรุงเทพมหานครต้องปรับตัว และปรับบทบาทการดำเนินนโยบายต่างประเทศ โดยเน้นการทูตเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งกำหนดเป้าหมายหลักในการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ระหว่างไทยกับต่างประเทศ และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของไทย ในด้านต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยจะร่วมมือกับหน่วยราชการ ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม สมาคมผู้ประกอบการ และองค์กรที่มีใช้รัฐ ในสาขาต่าง ๆ อย่างใกล้ชิด เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าว โดยให้ความสำคัญที่การท่องเที่ยวอย่างชัดเจน ซึ่งผลที่จะเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจ ได้แก่ การขยายตัวของ GDP เกิดการสร้างงาน และมูลค่าภาษี รวมทั้งการกระตุ้นการลงทุน การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และการใช้จ่ายเงินของภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม

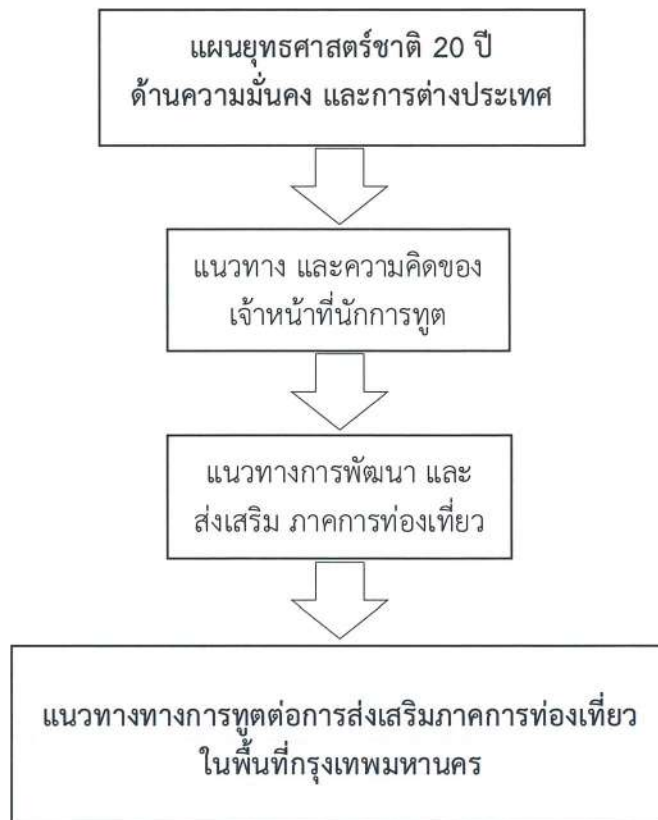
ดังนั้น จากมุมมองของทางการทูตเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งน่าจะส่งผลต่อความอยู่รอด และให้ความสำคัญกับประเด็นผ่านมุมมองเชิงเศรษฐกิจการท่องเที่ยวดังที่กล่าวมาข้างต้น จึงทำผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา และทำวิจัยในเรื่อง แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาปรับปรุง และช่วยส่งเสริมเศรษฐกิจในภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร และประเทศไทยให้เพิ่มมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ว่าเป็นอย่างไร
2. เพื่อศึกษาปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ว่าเป็นอย่างไรในปัจจุบัน

3. เพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ และแนวทางทางการทูตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของ กรุงเทพมหานครที่เหมาะสม เป็นอย่างไร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการศึกษา

1. รูปแบบการวิจัย ใช้แบบการวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ และวิจัยเอกสารตามที่ วิทยาลัยการทัพบก กำหนดเป็นแนวทางในการศึกษา
2. ขอบเขตการวิจัย ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาจากแนวทาง และความคิดของเจ้าหน้าที่ นักการทูต เพื่อให้ได้แนวทางที่จะช่วยสนับสนุน และช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของ กรุงเทพมหานคร ขอบเขตด้านระยะเวลา ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในห้วง พ.ย. 63 - พ.ค. 64
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล สืบค้นข้อมูลจากสรุปผลการสัมมนา ฯ และเอกสารอื่น ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร และนำผลการวิเคราะห์มาหาข้อสรุป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้กรอบการคิดเชิงยุทธศาสตร์เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำแนวทางดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ต่อไป

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม \ เวลา	พ.ย. 63	ธ.ค. 63	ม.ค. 64	ก.พ. 64	มี.ค. 64	เม.ย. 64	พ.ค. 64
1. การเสนอโครงร่างการวิจัย	←→						
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล	←→						
3. การวิจัยเอกสาร ฯ		←→					
4. การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูล			←→				
5. การสรุปผลการวิจัย					←→		
6. การเขียนรายงานการวิจัย						←→	
7. การนำเสนอผลการวิจัย							*

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ให้ทราบแนวทางทางการทูตในอนาคตที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร
2. ให้รู้ถึงปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร ในปัจจุบัน
3. ให้ได้แนวทางทางการทูตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมาพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

บทวิเคราะห์

จากที่มา และความสำคัญของปัญหา ตามที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 แนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

ประเด็นที่ 2 ปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

ประเด็นที่ 3 แนวคิดว่าด้วยวิวัฒนาการของการทูต

ประเด็นที่ 4 แนวทางการพัฒนา และส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

โดยใช้การวิจัยเชิงยุทธศาสตร์ วิจัยเอกสารเป็นแนวทางในการศึกษาในครั้งนี้ และศึกษาจากแนวทางการคิดของเจ้าหน้าที่นักการทูต เพื่อให้ได้แนวทางที่จะช่วยสนับสนุน และช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร และนำผลการศึกษาที่ได้มาพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

การทูต มีหลากหลายแล้วแต่ทัศนระมุ่มมอง จุฑาทิพ คล้ายทับทิม (จุฑาทิพ คล้ายทับทิม, 2551 : 2) กล่าวว่า การทูตเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนทางการเมืองระหว่างรัฐบาล ด้วยการเจรจา ส่วน R.P. Barston (Barston, 1997 : 4) ให้คำนิยามของ “การทูต” ว่าเป็นการนำเสนอกำหนด และการดำเนินนโยบายต่างประเทศผ่านตัวแทนโดยชอบธรรมของรัฐ ด้วยวิธีการต่างๆ ที่เป็นไปอย่างสันติ เช่น การเจรจา การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การลอบบี้ การเยี่ยมเยียน ฯลฯ ดังนั้น การทูต จึงไม่มีความหมายที่ตายตัว ทั้งนี้ ลักษณะเช่นนี้มาจากวิวัฒนาการทางการทูตตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมาที่ทำให้ขอบเขตของการทูตขยายตัวมากขึ้น บทบาททางการทูตไม่ได้อยู่ที่ชนชั้นนำเสมอไป และความสัมพันธ์ก็ไม่ได้ยึดอยู่กับเรื่องการเมืองเพียงอย่างเดียว การทูต มีความหมายที่เปลี่ยนไปแบบไม่เฉพาะเจาะจงเช่นนี้ทำให้ปัจจุบันจะเห็นการนำการทูต มาใช้ร่วมในหลากหลายบริบท และเป็นที่ยอมรับโดยสากล เช่น การทูตสาธารณะ การทูตภาคประชาสังคมและผู้นำศาสนา การทูตวัฒนธรรม เป็นต้น

ฉะนั้น ถ้านำแนวคิดของการทูตมาพิจารณาในบริบทของการล่ามสามารถกล่าวได้ว่า ล่ามการทูต เป็นการล่ามที่ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่ที่การล่ามเพื่อเป้าหมายทางการเมือง ยังรวม

ไปถึงเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สังคม และล่ามการทูตยังไม่จำกัดอยู่ที่การล่ามเพื่อบุคคลระดับรัฐ และการปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องวางอยู่บนฐานของผลประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ

แนวคิดว่าด้วยภาษาการทูต

ภาษาการทูต คือ ภาษาทางการที่ใช้ในทางการทูต ตามที่ Earnest Satow Mason (Mason, 1979) ได้อ้างถึงว่า ในยุโรปเริ่มมีการใช้ภาษาละตินในทางการทูตตั้งแต่ยุคกลาง (The Middle Ages) ในศตวรรษที่ 5 จนถึงยุคฟื้นฟู (Renaissance) นักการทูตเริ่มเป็นผู้นำภาษามาใช้ในการสื่อสารระหว่าง นักการทูตที่พูดด้วยคนละภาษาแม่ จนกระทั่งราวศตวรรษที่ 18 กษัตริย์ของอังกฤษสื่อสารกับกษัตริย์ ของฝรั่งเศสด้วยภาษาฝรั่งเศส ภาษาฝรั่งเศสกลายเป็นภาษาที่นิยมมากขึ้น ภายหลังภาษาฝรั่งเศส และอังกฤษถูกนำมาใช้คู่กัน เพราะอังกฤษพยายามผลักดันให้นำภาษาอังกฤษมาใช้ในทางการทูต การใช้ 2 ภาษาคู่กันครั้งแรกเกิดขึ้นในการประชุมสันติภาพปารีส ค.ศ. 1919 และในการประชุมขององค์การ สันนิบาตชาติ (องค์การสหประชาชาติเดิม) จากนั้นองค์การสหประชาชาติได้กำหนดให้ 2 ภาษาเป็น ภาษาที่ใช้งาน (Working language) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารทั่วไปและการจัดทำเอกสารการประชุม ในทุกหน่วยงานขององค์การ

ดังนั้น คุณสมบัติทางภาษาจึงได้รับการสนับสนุนให้กลายเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของนักการทูต ซึ่งเป็นผู้แทนประเทศ จากข้อมูลของ Satow (Mason, 1979) ปรากฏว่า รัฐบาลในหลายประเทศเห็นว่า ภาษามีความสำคัญต่อบุคลากรของรัฐ เช่น ในสหรัฐอเมริกา หรือรัสเซีย ซึ่งสนับสนุนนักการทูตที่มีความเชี่ยวชาญในภาษาต่างประเทศ และอังกฤษก็สนับสนุนการพิจารณาเพิ่มค่าจ้างพิเศษให้กับนักการทูตที่มีความเชี่ยวชาญในภาษาต่างประเทศเช่นกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ขยายขอบเขตออกไปทำให้กรอบความคิดของภาษาในทางการทูตจึงเปลี่ยนแปลงตาม โดยเฉพาะนักการทูตซึ่งจะไม่ใช่เพียงบุคคลเดียวที่สื่อสารภาษาต่างประเทศได้เท่านั้น แต่มีบุคคลอื่นอย่าง ประมุข ผู้นำรัฐบาล รัฐมนตรี หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ ต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น การสื่อสารจึงไม่ได้เน้นที่การสื่อสารของนักการทูต แต่ของบุคคลอื่น ๆ ด้วย ดังนั้น บทบาทของล่ามแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับระบบสังคมที่ล่ามดำรงอยู่ ระบบสังคมอาจเป็น ระบบองค์กรที่ประกอบด้วยนโยบายองค์กร วัฒนธรรมองค์กร หรือ ความคาดหวังส่วนบุคคล ซึ่งล้วนมีผลต่อบทบาทและลักษณะการทำงานของบุคคลในองค์กร

นิยาม ขอบเขตของธุรกิจท่องเที่ยว

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ UNWTO) ให้ความหมายของ “การท่องเที่ยว” ว่าหมายถึง การเดินทางใด ๆ ที่เป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ คือ

1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร
2. การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม
3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ โดยองค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ระบุกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (International Standard Industrial Classification: ISIC) ด้านการท่องเที่ยวประกอบด้วย (1) โรงแรมและร้านอาหาร (บางส่วนของ ISIC55) (2) การคมนาคมทั้งทางอากาศ ทางเรือและทางบก (บางส่วนของ ISIC60, 61, 62, 71) (3) ธุรกิจนำเที่ยว (บางส่วนของ ISIC63) และ (4) กิจกรรมนันทนาการ (บางส่วนของ ISIC92)

จากกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (ISIC) ข้างต้น สามารถจำแนกธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ธุรกิจสนับสนุน คือ ธุรกิจที่สนับสนุนให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจคมนาคมขนส่งรวมถึงการโฆษณา ประชาสัมพันธ์
2. ธุรกิจหลัก ได้แก่ ธุรกิจโรงแรมและที่พัก ธุรกิจภัตตาคารและร้านอาหาร รวมถึงธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
3. ธุรกิจเกี่ยวเนื่อง คือ ธุรกิจที่ได้รับประโยชน์หรือเกิดต่อเนื่องมาจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ ธุรกิจนันทนาการต่างๆ อาทิ ธุรกิจสวนสนุก ธุรกิจการกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว ธุรกิจสปา ธุรกิจบันเทิง เป็นต้น รวมถึงธุรกิจสินค้าและของที่ระลึก

ดังนั้น แนวทางทางการทูตในอุดมคติดังที่ได้ทำการศึกษาข้างต้น พบว่า บุคลากรที่เกี่ยวข้องในสาขาบริการท่องเที่ยวควรจะต้องมีการเพิ่มพูน และพัฒนาทักษะที่จำเป็น โดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ ความรู้ด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบ และการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งในปัจจุบันมีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่ยังไม่ีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนโดยภาครัฐ หรือภาคเอกชน

ปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

จากผลการวิเคราะห์ภาพรวมของเศรษฐกิจในการท่องเที่ยวไทย ผ่านแนวคิดนักการทูต จะเห็นได้ว่า ยอดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติลดลง เกิดจากสภาวะทางการเมืองที่ไม่ปกติ ซึ่งเป็น

ปัจจัยภายใน ส่วนปัจจัยภายนอกก็คือ ภาวะเศรษฐกิจโลกไม่ดีจากการระบาดของโรคโควิด - 19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทยตามไปด้วย แต่จุดเด่นในด้านการท่องเที่ยวของไทย ได้แก่ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชนชาติไทย การบริการที่มีคุณภาพมาตรฐานสูงของโรงแรมใหญ่ ๆ ระดับ 4 - 5 ดาว เช่น ความสะอาด รสชาติอาหาร ด้วยราคาที่ไม่สูงมาก ระบบการขนส่งที่ได้มาตรฐาน และค่าใช้จ่ายไม่แพง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม รวมถึงความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภคที่ค่อนข้างพร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวที่สำคัญรอยยิ้ม และความมีน้ำใจของคนไทย เหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติ ลดลงไม่มาก หรือส่งผลกระทบต่อได้น้อย

ภาพรวมของเศรษฐกิจไทย ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ถือว่าดีอยู่ จะเห็นได้ว่า ปริมาณนักท่องเที่ยวที่ยังเดินทางมาไทยอย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องจากในสภาวะปัจจุบัน ในสถานการณ์การเมืองที่ไม่ปกติ และภาวะการระบาดของโรคโควิด - 19 ที่ทำให้นักท่องเที่ยวหวาดกลัว ขาดความเชื่อมั่นในความปลอดภัย ทำให้ได้รับผลกระทบที่เกิดจากเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา จึงส่งผลกระทบต่อปริมาณนักท่องเที่ยวลดลง ซึ่งเป็นปลายทางที่สำคัญที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัย และสิ่งแวดล้อม ผ่านแนวคิดนักการทูต ที่จะต้องมีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด และที่สูงสุด นำมาสู่ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย โดยหนึ่งในปัจจัยสนับสนุน คือ การได้รับการลงทุนจากต่างประเทศ ร่วมกันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้อุตสาหกรรมที่จะดำเนินการต่อไป โดยไม่ต้องรุกราน หรือเปลี่ยนแปลงทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งคน, วัฒนธรรม, ธรรมชาติ การลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ อาจเป็นอีกหนึ่งหนทางสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยแบ่งประเด็น ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

ด้านความมั่นคงของชาติ

ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ได้แก่ ความขัดแย้งรุนแรงเนื่องมาจากกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ความไม่แน่นอนทางการเมือง ปัญหาเรื่องการคอร์รัปชัน การก่อการร้าย และการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งที่กล่าวมาเป็นผลเสียที่ส่งผลกระทบต่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

ข้อดี หากร่วมแรงร่วมใจกัน ก็จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความมั่นคงแห่งชาติได้ สังคมไม่มีความแตกแยก บ้านเมืองมีความสงบ ทำให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจ และมีความปลอดภัยมากขึ้น ก็จะส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวต่างชาติ เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ในด้านความปลอดภัยซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว และความมั่นคงของชาติเป็นฐานที่ดีสำหรับการเสริมให้มั่นคงในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

ด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ได้แก่ ความไม่มั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจ ค่าเงินบาทที่มีความแข็งแกร่งกว่า 2 - 3 ปีที่ผ่านมา และราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น ทรัพยากรบุคลากรในธุรกิจการท่องเที่ยวขาดความเป็นมืออาชีพ เช่น ขาดทักษะภาษา การกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคยังทำได้ไม่ดี เกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมโดยเฉพาะด้านศึกษา และการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ซึ่งที่กล่าวมาเป็นผลเสียที่ส่งผลกระทบต่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ข้อดี การควบคุมราคาให้คงเสถียรภาพของสินค้าและบริการ รวมถึงความก้าวหน้าทางการแพทย์ที่ทันสมัยคุณภาพสูง ซึ่งมีการพัฒนาอย่างมาก คุณภาพด้านอาหาร และวงการบันเทิง สกุลเงินของประเทศมีเสถียรภาพ ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว และความมั่นคงของชาติเป็นฐานที่ดีสำหรับการเสริมให้มั่นคงในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

ด้านสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

พบว่า ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย ได้แก่ การขาดทักษะภาษามลพิษทางสิ่งแวดล้อม การคอร์รัปชัน ความเสี่ยงเกิดขึ้นตลอดเวลา ในเรื่องการสูญเสียขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ดั้งเดิม จากมุมมองของผู้คนทั่วโลก ไปสู่แบบแผนเดียวกันกับนานาชาติ ในด้านสภาพแวดล้อม, วัฒนธรรม, อาหาร ฯลฯ การขาดประชาสัมพันธ์ให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งที่กล่าวมาเป็นผลเสียที่ส่งผลกระทบต่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย

ข้อดี ความมีมิตรไมตรีจิตของคนไทย สังคมไทย เป็นสังคมที่หลากหลายทางวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาแต่ละชุมชนเป็นสิ่งแปลกใหม่ แม้แต่จุดเด่นในเรื่องแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงาม ซึ่งที่กล่าวมา เป็นปัจจัยที่ดีสำหรับการเสริมให้มั่นคงในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวไทย เขตการปกครองท้องถิ่นและบริษัทธุรกิจท้องถิ่น จะต้องร่วมมือกันในการจัดระเบียบและพัฒนาพร้อมปรับปรุงวิถีทัศนียภาพชายหาดและบริเวณใกล้เคียง ตัวอย่างที่เห็นได้ชัด คือ มีอาสาสมัครชาวต่างชาติได้ร่วมมือกันในการจัดระเบียบทำความสะอาดของชายหาดให้มีการจัดวางถังขยะไว้บริเวณชายหาด ตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

จากข้อมูลที่ได้ทำการสรุปรวบรวม แบ่งเป็น 3 ด้าน ตามข้อมูลข้างต้น รวมทั้งแจกแจงให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย จะพบว่า ด้านความมั่นคงของชาตินั้น ส่งผลถึงความปลอดภัย ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวและความมั่นคงของชาติเป็นฐานที่ดีสำหรับการเสริมให้มั่นคงในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ที่สำคัญทุกคนคาดหวัง หวังว่าจะได้เห็นความปรองดอง ร่วมแรงร่วมใจกัน ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความมั่นคงแห่งชาติดังพระราชดำรัส

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ทรงมีพระบรมราโชวาท ในพิธีสวนสนามทหารรักษาพระองค์ ณ ลานพระราชวังดุสิต 3 ธันวาคม 2505

“...ตราบไตที่ชาวไทยมีความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่ง ใจเดียวกัน ร่วมแรงร่วมใจกันเพื่อประเทศชาติแล้ว ชาติก็ไ้รอดพ้นจากภัยพิบัติสู่ความสุขความ เจริญ แต่คราวไตที่ขาดความสามัคคีกลมเกลียวกัน ก็ต้อง ประสบเคราะห์กรรมกันทั้งชาติ จึงเป็นหน้าที่ของ เราทั้งหลายที่จะต้องร่วมใจกันปฏิบัติหน้าที่ ให้ดีที่้สุด...” (Blockdit, 2562)

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า “เสถียรภาพมั่นคง” นั้นคือ เป้าหมายสำคัญของทุกประเทศในโลกนี้ ประเทศไทยตั้งแต่โบราณกาลมา ขึ้นชื่อเรื่องความอุดมสมบูรณ์ ในน้ำมีปลาในนามีข้าว เศรษฐกิจของประเทศที่แข็งแกร่ง ส่งผลสะท้อนต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว โดยเป็นสิ่งที่ดีสำหรับประเทศที่จะมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจส่งผลถึง และระบบการเงินแข็งแกร่ง แต่ปัจจุบันระบบเศรษฐกิจโลก เกิดสภาวะไหลตามกระแส เพราะทุกส่วนทั่วโลกมีการเชื่อมโยงกันหมด เกิดการไหลเวียนของเงินทุน ค่าเงิน ราคาน้ำมัน ทอง หุ่น ล้วนเป็นเครือข่ายอันเดียวกัน ดังนั้น เมื่อเศรษฐกิจโลกย่ำแย่ ก็จะมีผลกระทบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ จึงส่งผลทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวลดลง

ด้านสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม จากข้อมูลดังกล่าว จะทราบได้ว่า ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญต่าง ๆ ของไทย เริ่มเสื่อมโทรมเพราะขาดการดูแล การพัฒนา ปรับปรุง ดังนั้นถึงเวลาที่จะต้องร่วมมือกันทุกภาคส่วน ในการจัดระเบียบ และพัฒนาพร้อมปรับปรุงวิถีทัศนียภาพ และบริเวณใกล้เคียง ปูรงจิตสำนึกรักแผ่นดิน ของเจ้าบ้านที่เป็นคนไทย โดยมีอาสาสมัครชาวต่างชาติได้ให้ความร่วมมือกัน ในการจัดระเบียบทำความสะอาดของชายหาด ให้มีการจัดวางถังขยะไว้บริเวณชายหาด ตามแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ

การวิเคราะห์สภาพปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูต

ผลการวิเคราะห์ จากการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว และการบริหารกลยุทธ์ด้านเศรษฐกิจในภาคการท่องเที่ยว พบว่า ด้านภาคการท่องเที่ยวในแนวทางทางการทูต จากการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เหล่าประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะเกิดการแข่งขันกันเอง เช่น เกิดการแข่งขันทางด้านราคา ทำให้เส้นทางการบิน หรือเที่ยวบินทางอากาศแออัดมากขึ้น ยากต่อการควบคุม ส่งผลต่อความปลอดภัยทางการบิน และปัญหาการขัดแย้งทางการเมือง และปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเทศเพื่อนบ้าน เหล่านี้คือ ผลเสียที่จะส่งผลในการส่งเสริมทางการตลาดและการบริหารกลยุทธ์ด้านเศรษฐกิจในภาคการท่องเที่ยวภายในประเทศไทย ข้อดี ประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลาง ในการเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อเดินทางต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านในแถบอาเซียน จะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากไม่ต้องใช้วีซ่าในการ เดินทางเข้าประเทศไทย

ทำให้สะดวกและง่ายขึ้น และยังสามารถเดินทางต่อเครื่องไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ซึ่งสิ่งนี้จะนำมาสู่โอกาสที่ดีกว่า สำหรับการเดินทางท่องเที่ยวภายในภูมิภาค ทำให้เกิดการว่าจ้างงาน และการขยายเติบโตธุรกิจท่องเที่ยวของไทยให้มากขึ้น

ด้านเศรษฐกิจ จากข้อมูลจะทราบได้ว่าแนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนแล้วนั้น มีทั้งข้อดี และเสีย ตามข้อมูลข้างต้นดังกล่าว ดังนั้น สิ่งที่ต้องตระหนัก คือ เกิดการแข่งขันกันเอง ในกลุ่มประเทศอาเซียน แต่ถ้าเป็นไปในทางบวก ก็คือ การแสวงหาความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และทางวัฒนธรรม ก็ถือว่าเป็นผลดีกับทุกประเทศในอาเซียน แต่กรณีไปในทางลบ ก็คือ เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรง ในเรื่องราคาสินค้าและบริการ ย่อมไม่เกิดผลดีต่อทุกประเทศในอาเซียนอย่างแน่นอน นักลงทุนต่างชาติอื่น ๆ (นอกจากสหภาพอาเซียน) สนใจที่จะลงทุนในประเทศใหม่ ๆ เนื่องจากค่าแรงงานต่ำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจไทย

ดังนั้น นักการทูต และผู้ประกอบการไทย จำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพอย่างเร่งด่วนในการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน จุดด้อยในเรื่องความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วและที่พัฒนาน้อยที่สุดของภูมิภาคอาเซียน การแก้ไขปัญหาปรับปรุง พัฒนาต่อยอด แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว เพื่อนำมาสู่การส่งเสริมเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้เกิดการบูรณาการในอนาคต มีดังนี้

ด้านความมั่นคงของชาติ พบว่า ปัญหาทางการเมืองยังคงเป็นรากฐานที่สำคัญที่จะสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุน หรือนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่จะเดินทางเข้ามาลงทุนหรือท่องเที่ยวในกรุงเทพมหานคร ที่สำคัญ พบว่า อีกประเด็นหนึ่งในสถานการณ์ปัจจุบัน หากมองอีกมุมหนึ่ง ความมั่นคงแห่งชาติไม่ควรจะเป็นปัญหาสำหรับชาวต่างชาติ ถ้าพวกเขาได้รับข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจน และเข้าถึงแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติก่อนที่จะเข้ามาท่องเที่ยวกรุงเทพมหานคร อีกทั้งการวางกฎระเบียบในปัจจุบัน ควรที่สอดคล้องกับสถานการณ์และมีมาตรฐานระดับสากล เช่น ด้านตรวจคนเข้าเมือง เป็นต้น เพื่อเฟื่องฟูเรื่องชาวต่างชาติ ที่เป็นอาชญากรข้ามชาติ จะเข้ามาแอบแฝงในประเทศไทย

ด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวโดยการปรับปรุงมาตรฐานการบริการ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีกำลังจ่ายสูง ความเป็นมืออาชีพของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ควรส่งเสริมจุดได้เปรียบต่างๆ ของประเทศไทยและเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ควรมีการพัฒนาฝีมือแรงงานไทยทั้งด้านปริมาณ และคุณภาพ เพื่อรองรับขนาดเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวให้มีเสถียรภาพ มั่นคง สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ รวมถึงการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ การใช้จ่ายในสินค้า และบริการที่หลากหลาย และเปิดกว้าง

มากขึ้น ค่าใช้จ่ายเหล่านี้เป็นตัวอุปถัมภ์เงินไปในเศรษฐกิจของประเทศไทย และชี้ให้เห็นถึงความต้องการของนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ โดยสรรค์สร้างพัฒนาสินค้าต่าง ๆ และการบริการที่ดี แม้กระทั่งการกำหนดกลยุทธ์ทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน บุกเบิกพัฒนาการท่องเที่ยวแหล่งใหม่ ๆ จะดึงดูดนักท่องเที่ยวมากขึ้น

ด้านสังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม การผนวกรวมคุณค่าทางวัฒนธรรมแบบไทยให้สามารถประยุกต์เข้ากับเทคโนโลยีที่ทันสมัย รวมถึงด้านสิ่งแวดล้อมและการบริการด้วยการพัฒนาด้านการทูต โดยเน้นการศึกษา และเพิ่มทักษะทางด้านภาษา สร้างจิตสาธารณะให้เกิดขึ้นในสังคม สร้างความสามัคคี ลดและป้องกันปัญหาการคอร์รัปชันทุกภาคส่วน ทั้งรัฐและเอกชน แก้ไข หรือลดปัญหาอาชญากรรม ผู้คนมีรอยยิ้ม ประรองตอสมานฉันท์ ลดความขัดแย้ง คิดต่างอย่างเข้าใจ ที่สำคัญรัฐต้องมีการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ขับเคลื่อนต่อเนื่องทุกภาคส่วน ปัจจัยหลากหลายต่าง ๆ เหล่านี้ จะเป็นแรงผลักดัน พัฒนาการท่องเที่ยวในไทยให้มีศักยภาพยั่งยืนตลอดไป

แนวคิดว่าด้วยวิวัฒนาการของการทูต

ประเทศไทย ความเป็นมาของล่ำมการทูตพัฒนาไปพร้อมกับการเริ่มติดต่อค้าขาย และสร้างสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ซึ่งใช้ล่ำมสำหรับการติดต่อกับญี่ปุ่น ล่ำมเดินทางไปพร้อมกับคณะทูต เพื่อนำพระราชสาส์นของพระมหากษัตริย์ไทยไปถวายให้กับจักรพรรดิญี่ปุ่นและหัวเมืองต่างๆ ส่วนในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช (Surintatip, 2007) ได้มีพ่อค้าชาวกรีกชื่อ คอนสแตนติน ฟอลคอน สมเด็จพระนารายณ์ ฯ ทรงเห็นความสามารถของชาวกรีกคนนี้ตั้งแต่ครั้งเขาเป็นล่ำมให้ระหว่างบิชอปกับพระองค์เอง ฟอลคอนสามารถพูดได้หลายภาษาทั้ง อังกฤษ โปรตุเกส อิตาลี และไทย พระองค์จึงโปรดปรานในฟอลคอน ฟอลคอนจึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาพระมหากษัตริย์ (สมุหนายก) และมีนามว่า “เจ้าพระยา วิชาเยนทร์” ผู้ซึ่งมีบทบาททางการเมืองการค้า การต่างประเทศ รวมทั้งการล่ำม แต่ภายหลังได้ถูกประหารชีวิตด้วยข้อกล่าวหาฉ้อราษฎร์บังหลวง

ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ล่ำมเป็นตำแหน่งทางราชการและทำหน้าที่ติดตามทูตในงานราชการต่างประเทศ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ (สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ, 2504) ทรงเล่าเรื่องราวกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยมีช่วงหนึ่งที่กล่าวถึงล่ำมในสมัยนั้นว่าตั้งแต่รัชกาลที่ 2 ชาวฝรั่งและชาวจีนเชื้อสายโปรตุเกสเดินทางเข้ามาค้าขายในไทยและรับราชการในตำแหน่ง “ล่ำม” ภาษาโปรตุเกสในกรมท่าซึ่งดูแลเกี่ยวกับการค้าขาย และยังพบว่ายังมีตำแหน่ง “หัวหน้าล่ำม” ด้วยเช่นกัน ตำแหน่ง “ล่ำม” เป็นตำแหน่งที่ได้รับค่าจ้างประจำ การใช้ล่ำมภาษาโปรตุเกสมีขึ้นต่อเมื่อค้าขายกับมาเก๊า ซึ่งเกิดขึ้นไม่บ่อยครั้งนัก การสื่อสารเพื่อการติดต่อค้าขายภายหลังการติดต่อ

กับต่างประเทศส่วนใหญ่จึงใช้ภาษาอังกฤษ และในช่วงแรกไทยยังต้องใช้ภาษาอังกฤษคู่กับมลายู โดยการสื่อสารผ่านล่ามสองครั้งต่อการโต้ตอบสนทนา ยกตัวอย่างเช่น ครั้งหนึ่งมีผู้สำเร็จราชการอินเดียของอังกฤษมาเป็นทูตประจำ เขาสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านล่ามของตัวเอง ล่ามแปลจากภาษาอังกฤษเป็นมลายู และฝ่ายไทย โดยหลวงโกษาอิศเป็นล่ามแปลจากภาษาอังกฤษเป็นไทย เช่นนี้และสลับกันตลอดการสนทนา การล่ามมีพัฒนาการมากขึ้นเพราะไทยหันมาใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสาร ซึ่งทำให้เกิดบุคคลอื่น ๆ ที่เป็นข้าราชการไทยรับตำแหน่งล่ามเพิ่มขึ้น เช่น หม่อมราโชทัย ผู้แตงนิราศลอนดอน ซึ่งเป็นล่ามให้กับรัชกาลที่ 4 และรัชกาลที่ 5 ครั้งเสด็จประพาสยุโรป รวมถึงขุนจรเจนนทะเล ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นล่ามในครั้งที่พระยามนตรีสุริยวงศ์เดินทางเป็นราชทูตในต่างประเทศ สมัยรัชกาลที่ 4 พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาก จึงทรงให้ก่อตั้งโรงเรียนมิชชันนารีสำหรับเจ้านายในวังพร้อมสนับสนุนให้ขุนนางได้เล่าเรียนในต่างประเทศ และมีความเชี่ยวชาญทางภาษามากขึ้นด้วยขุนนางบางคนจึงได้กลายเป็นคนโปรดในพระองค์และเป็นล่ามให้กับพระองค์ เช่นเดียวพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ที่ทรงโปรดให้คนที่ได้เคยเล่าเรียนภาษาในโรงเรียนมิชชันนารีมารับราชการเป็นล่ามการทูต ตามข้อมูลของ Duangtip Surintatip (Surintatip, 2007) กล่าวว่า ตามหลักฐานประวัติศาสตร์ไม่ปรากฏผู้ที่เป็นล่ามอีกหลังสิ้นสุดรัชกาลที่ 5 หลังจากที่ได้มีการปรับเปลี่ยนนโยบายต่างประเทศและการบริหารราชการ ด้วยการรับผู้เชี่ยวชาญชาวต่างชาติเข้ามาทำงานมากยิ่งขึ้น

จากข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของล่ามการทูตในประเทศไทยแสดงให้เห็นว่าพัฒนาการการเกิดล่ามการทูตมาจากการเกิดล่ามที่ได้รับแต่งตั้งเป็นข้าราชการในงานราชการต่าง ๆ ของพระมหากษัตริย์และขุนนางชนชั้นนำ ซึ่งถือว่าเป็นผู้แทนประเทศในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ล่ามที่พบในบันทึกประวัติศาสตร์ส่วนใหญ่ได้รับการแต่งตั้งในตำแหน่งทางราชการอย่างอื่นอายุของตำแหน่งล่ามจึงสั้น ภายหลังรัชกาลที่ 5 ก็ไม่มีผู้ใดมีตำแหน่งเป็นล่ามการทูตอีก แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันมีลักษณะที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกันนี้คือ มีตำแหน่งที่ทำงานล่ามให้กับข้าราชการระดับสูงและสังกัดอยู่ในสำนักภาษาต่างประเทศ ในสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, ม.ป.ป.) และสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, ม.ป.ป.) ทั้งสองหน่วยงานและบุคคลากรรองรับงานแปลและล่าม บุคลากรล่ามของหน่วยงานกลุ่มนี้จะปฏิบัติหน้าที่เป็นล่ามให้กับประธาน รองประธานของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ประธานวิปรัฐบาลในโอกาสการเข้าเยี่ยมคารวะของบุคคลและคณะบุคคลต่างๆจากต่างประเทศ เช่น เอกอัครราชทูตต่างประเทศประจำประเทศไทย ประธานรัฐสภา รัฐมนตรี เจ้าหน้าที่อาวุโสของรัฐบาลต่างประเทศ และในโอกาสการเลี้ยงรับรองด้วย

แนวทางการพัฒนา และส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในฐานะกลไกหลักในการช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ โดยในปี 2560 การท่องเที่ยวของไทยสามารถสร้างรายได้กว่า 2.75 ล้านล้านบาท และมีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว (Travel & Tourism Competitiveness Index) อยู่ในอันดับที่ 34 จาก 136 ประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ผ่านมาของไทยสามารถเพิ่มขีดความสามารถของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม อนาคตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจึงต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรักษาและพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวของประเทศ (อิทธิ พิศาลวานิช, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., 2556)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้ ทั้งนี้ การกำหนดเป้าหมายของการพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะ 20 ปี ในระยะแรกให้ความสำคัญกับการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง วางรากฐานด้านการท่องเที่ยวที่เน้นมาตรฐานและคุณภาพระดับสากล สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว การบังคับใช้กฎหมายให้เกิดความปลอดภัย และไม่ให้นักท่องเที่ยวถูกเอารัดเอาเปรียบ แล้วจึงกระจายการท่องเที่ยวทั้งในมิติของพื้นที่ และรายได้สู่ชุมชน ตลอดจนการให้ความสำคัญกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายสูงสุดของการท่องเที่ยวในการเป็นเครื่องมือในการลดความเหลื่อมล้ำของสังคมไทย โดยแผนแม่บทด้าน การท่องเที่ยว ประกอบด้วย 6 แผนย่อย ดังนี้ (แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประเด็นการท่องเที่ยว, 2561)

1. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการการท่องเที่ยว มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรม ผนวกกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองพฤติกรรม ความต้องการนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ส่งเสริมให้ไทยเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ครอบคลุม การจัดประชุมและนิทรรศการ การจัดงานแสดงสินค้า การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นรางวัล การจัด การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ การท่องเที่ยวเชิงกีฬา รวมถึง การพักผ่อนระหว่างหรือหลังการประกอบธุรกิจหรือการทากิจกรรมต่าง ๆ อันเป็นการดึงดูด กลุ่มนักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจและนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ อีกทั้งส่งเสริมให้การจัดงานธุรกิจและ กิจกรรมต่าง ๆ เป็นการสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เป็นเวที แลกเปลี่ยนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่นำไปสู่การสร้างสรรคนวัตกรรม รวมถึงการสร้างเวที เจริญการค้าและการลงทุนของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
3. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย พัฒนาและยกระดับมาตรฐาน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย ทั้งสินค้า บริการ บุคลากร ผู้ประกอบการ และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่คุณค่าการท่องเที่ยว เน้นสร้าง ความแตกต่างและความเป็นเอกลักษณ์จาก การให้บริการตามแบบอย่างความเป็นไทยที่โดดเด่น ในระดับสากล ร่วมกับการใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาไทยที่พัฒนาต่อยอดกับความคิด สร้างสรรค์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ
4. การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทางน้ำให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง ของ การท่องเที่ยวไทย เป็นแหล่งสร้างรายได้ใหม่ให้กับประเทศ โดยคำนึงถึงความยั่งยืนของแหล่ง ท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชน ครอบคลุมการท่องเที่ยวทางทะเลและชายฝั่ง และการ ท่องเที่ยวในลุ่มน้ำสำคัญ โดยการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค และ สิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวทางน้ำให้ได้มาตรฐาน สร้างสรรค์กิจกรรมการ ท่องเที่ยวที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว รวมถึงบริบทของพื้นที่และ ชุมชนในพื้นที่
5. การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ยกกระดับให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยง เส้นทาง การท่องเที่ยวภายในภูมิภาคอาเซียน โดยใช้ประโยชน์จากที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ แผนการลงทุนพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทั้งทางถนน ราง น้ำ และอากาศ และกรอบความ ร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวภายในประเทศ อนุ ภูมิภาค และอาเซียนบนฐานอัตลักษณ์เดียวกัน เพื่อส่งเสริมให้เป็นจุดหมายปลายทาง การ ท่องเที่ยวร่วมกัน
6. การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว พัฒนาปัจจัยแวดล้อมให้เอื้อต่อการยกระดับ ชีตความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวและการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับการท่องเที่ยวไทย

สรุปได้ว่า ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาภาคการท่องเที่ยวของไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในมิติของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว การจัดอันดับความนิยม และมูลค่าทางเศรษฐกิจจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยว ด้วยไทยมีจุดแข็งหลายประการ อาทิทำเลที่ตั้งเป็นจุดศูนย์กลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ ทัศนียภาพที่สวยงามของโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางถนน ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ รวมถึงโอกาสจากการขยายตัวของตลาดท่องเที่ยวโลกและธุรกิจสายการบินต้นทุนต่ำ เทคโนโลยีด้านการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงกลุ่มลูกค้าได้อย่างสะดวกรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ในอนาคตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากหลายประเทศจะใช้การท่องเที่ยวเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องพัฒนายกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวทางน้ำ และ การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ทั้งนี้ หากประเทศไทยมีทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว การท่องเที่ยวไทยจะเป็นเครื่องมือ ในการสร้างและกระจายรายได้และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

บทที่ 3

บทอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ทราบถึงประโยชน์ และแนวทางทางการทูตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานครที่เหมาะสมจากการวิเคราะห์ในบทที่ 2 สามารถอธิบายได้ ดังนี้

แนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

การทูต มีหลากหลายแล้วแต่ทัศนระมูมมอง จุฑาทิพ คล้ายทับทิม กล่าวว่า การทูตเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนทางการเมืองระหว่างรัฐบาล ด้วยการเจรจา เป็นการนำเสนอการกำหนด และการดำเนินนโยบายต่างประเทศผ่านตัวแทนโดยชอบธรรมของรัฐ ด้วยวิธีการต่างๆ ที่เป็นไปอย่างสันติ ดังนั้น การทูต จึงไม่มีความหมายที่ตายตัว ฉะนั้น ถ้านำแนวคิดของการทูตมาพิจารณาในบริบทของการล่ามสามารถกล่าวได้ว่า ล่ามการทูต เป็นการล่ามที่ไม่จำเป็นต้องจำกัดอยู่ที่การล่ามเพื่อเป้าหมายทางการเมือง ยังรวมไปถึงเป้าหมายทางเศรษฐกิจ สังคม และล่ามการทูตยังไม่จำกัดอยู่ที่การล่ามเพื่อบุคคลระดับรัฐ และการปฏิบัติหน้าที่ก็ต้องวางอยู่บนฐานของผลประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ

ภาษาการทูต คือ ภาษาทางการที่ใช้ในทางการทูต โดยในยุโรปเริ่มมีการใช้ภาษาละตินในทางการทูตตั้งแต่ยุคกลาง (The Middle Ages) ในศตวรรษที่ 5 จนถึงยุคฟื้นฟู (Renaissance) นักการทูตเริ่มเป็นผู้นำภาษามาใช้ในการสื่อสารระหว่าง นักการทูตที่พูดด้วยคนละภาษาแม่ จนกระทั่งราวศตวรรษที่ 18 กษัตริย์ของอังกฤษสื่อสารกับกษัตริย์ของฝรั่งเศสด้วยภาษาฝรั่งเศส ภาษาฝรั่งเศสกลายเป็นภาษาที่นิยมมากขึ้น ภายหลังภาษาฝรั่งเศส และอังกฤษถูกนำมาใช้คู่กัน เพราะอังกฤษพยายามผลักดันให้นำภาษาอังกฤษมาใช้ในทางการทูต ดังนั้นคุณสมบัติทางภาษาจึงได้รับการสนับสนุนให้กลายเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของนักการทูต ซึ่งเป็นผู้แทนประเทศ (จุฑาทิพ คล้ายทับทิม, 2551) เพราะฉะนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่ขยายขอบเขตออกไปทำให้กรอบความคิดของภาษาในทางการทูตจึงเปลี่ยนแปลงตาม โดยเฉพาะนักการทูตซึ่งจะไม่ใช้เพียงบุคคลเดียวที่สื่อสารภาษาต่างประเทศได้เท่านั้น แต่มีบุคคลอื่นอย่าง ประมุข ผู้นำรัฐบาล รัฐมนตรี หรือเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ ต้องเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น การสื่อสารจึงไม่ได้เน้นที่การสื่อสารของนักการทูต แต่ของบุคคลอื่น ๆ ด้วย

นิยาม ขอบเขตของธุรกิจท่องเที่ยว องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ UNWTO) ให้ความหมายของ “การท่องเที่ยว” ว่าหมายถึง การเดินทางใด ๆ ที่เป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ คือ 1. การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร 2. การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม 3. เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ (อิทธิ พิศาลวานิช, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., 2556) โดย องค์การการท่องเที่ยวโลก (UNWTO) ระบุกิจกรรมทางเศรษฐกิจ (International Standard Industrial Classification : ISIC) ด้านการท่องเที่ยวประกอบด้วย (1) โรงแรมและร้านอาหาร (บางส่วนของ ISIC55) (2) การคมนาคมทั้งทางอากาศ ทางเรือและทางบก (บางส่วนของ ISIC60, 61, 62, 71) (3) ธุรกิจนำเที่ยว (บางส่วนของ ISIC63) และ (4) กิจกรรมนันทนาการ (บางส่วนของ ISIC92)

ดังนั้น แนวทางทางการทูตในอุดมคติที่ตั้งใจได้ทำการศึกษาข้างต้น คือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องในสาขาบริการท่องเที่ยว ที่ควรจะต้องมีการเพิ่มพูน และพัฒนาทักษะที่จำเป็น โดยเฉพาะทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ ความรู้ด้านการบริหารจัดการที่เป็นระบบ และการพัฒนาการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีใหม่ ๆ ซึ่งในปัจจุบันมีการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลาย แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนโดยภาครัฐ หรือภาคเอกชน

ปัญหา และผลกระทบของแนวทางทางการทูตที่จะนำมาปรับปรุง พัฒนา ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ภาพรวมของเศรษฐกิจในการท่องเที่ยวไทย ผ่านแนวคิดนักการทูต จะเห็นได้ว่า ยอดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติลดลง เกิดจากสภาวะทางการเมืองที่ไม่ปกติ ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน ส่วนปัจจัยภายนอกก็คือ ภาวะเศรษฐกิจโลกไม่ดีจากการระบาดของโรคโควิด - 19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทยตามไปด้วย แต่จุดเด่นในด้านการท่องเที่ยวของไทย ได้แก่ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชนชาติไทย การบริการที่มีคุณภาพมาตรฐานสูงของโรงแรมใหญ่ ๆ ระดับ 4 - 5 ดาว เช่น ความสะอาด รสชาติอาหาร ด้วยราคาที่ไม่สูงมาก ระบบการขนส่งที่ได้มาตรฐาน และค่าใช้จ่ายไม่แพง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม รวมถึงความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภคที่ค่อนข้างพร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวที่สำคัญรอยยิ้ม และความมีน้ำใจของคนไทย เหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติ ลดลงไม่มาก หรือส่งผลกระทบได้น้อย

จากข้อมูลที่ได้ทำการสรุปรวบรวม แบ่งเป็น 3 ด้าน ตามข้อมูลข้างต้น รวมทั้งแจกแจงให้เห็นถึงข้อดี ข้อเสีย จะพบว่า ด้านความมั่นคงของชาตินั้น ส่งผลถึงความปลอดภัย ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวและความมั่นคงของชาติเป็นฐานที่ดีสำหรับการ

เสริมให้มั่นคงในภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ที่สำคัญทุกคนคาดหวัง หวังว่าจะได้เห็นความปรองดอง ร่วมแรงร่วมใจกัน ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความมั่นคงแห่งชาติ เพราะจากผลการวิเคราะห์ปัจจัย และสิ่งแวดล้อม ผ่านแนวคิดนักการทูต ควรจะต้องมีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด และที่สูงสุด นำมาสู่ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยและสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย โดยหนึ่งในปัจจัยสนับสนุน คือ การได้รับการลงทุนจากต่างประเทศ ร่วมกันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้อุตสาหกรรมที่จะดำเนินการต่อไป

ผลการวิเคราะห์ จากการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว และการบริหารกลยุทธ์ด้านเศรษฐกิจในภาคการท่องเที่ยว พบว่า ด้านภาคการท่องเที่ยวในแนวทางทางการทูต จากการก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เหล่าประเทศในภูมิภาคอาเซียนจะเกิดการแข่งขันกันเอง รวมถึงปัญหาการขัดแย้งทางการเมือง และปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเทศเพื่อนบ้าน เหล่านี้คือ ผลเสียที่จะส่งผลในการส่งเสริมทางการตลาดและการบริหารกลยุทธ์ด้านเศรษฐกิจในภาคการท่องเที่ยว ภายในประเทศไทย ข้อดี ประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลาง ในการเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อเดินทางต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านในแถบอาเซียน จะมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากไม่ต้องใช้วีซ่าในการ เดินทางเข้าประเทศไทยทำให้สะดวกและง่ายขึ้น และยังสามารถเดินทางต่อเครื่องไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ดังนั้น นักการทูต และผู้ประกอบการไทย จำเป็นต้องปรับปรุงประสิทธิภาพอย่างเร่งด่วนในการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขัน จุดด้อยในเรื่อง ความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้ว และที่พัฒนาน้อยที่สุดของภูมิภาคอาเซียน

แนวทางการพัฒนา และส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา และส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้นำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว มาเป็นแนวทาง เพื่อให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้

โดยในแผนแม่บทด้านการท่องเที่ยว ประกอบด้วย 6 แผนย่อย ได้แก่ 1. การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม 2. การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ 3. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความงาม และแพทย์แผนไทย 4. การท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ 5. การท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค และ 6. การพัฒนาระบบนิเวศการท่องเที่ยว ดังนั้น ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ภาคการท่องเที่ยวของ

ไทยมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งในมิติของจำนวนนักท่องเที่ยว รายได้จากการท่องเที่ยว การจัดอันดับความนิยม และมูลค่าทางเศรษฐกิจจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ด้วยไทยมีจุดแข็งหลายประการ อย่างไรก็ตาม ในอนาคตอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจะมีการแข่งขันที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากหลายประเทศจะใช้การท่องเที่ยวเป็นกลยุทธ์สำคัญในการสร้างรายได้ให้กับประเทศ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอาเซียน ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องพัฒนาระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อให้ประเทศไทยได้มีทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว รวมทั้งแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประเด็นการท่องเที่ยว เพราะการทูตที่ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวจะเป็นเครื่องมือ ในการสร้างและกระจายรายได้และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้เป็นอย่างดี

บทที่ 4

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยขอสรุปผลการวิจัยเอาไว้ ดังนี้

แนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร โดยการวิเคราะห์ภาพรวมของเศรษฐกิจในการท่องเที่ยวไทย ผ่านแนวคิดนักการทูต จะเห็นได้ว่า ยอดนักท่องเที่ยวต่างชาติลดลง เกิดจากสภาวะทางการเมืองที่ไม่ปกติ ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน ส่วนปัจจัยภายนอกก็คือ ภาวะเศรษฐกิจโลกไม่ดีจากการระบาดของโรคโควิด - 19 ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคการท่องเที่ยวของไทยตามไปด้วย แต่จุดเด่นในด้านการท่องเที่ยวของไทย ได้แก่ ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของชนชาติไทย การบริการที่มีคุณภาพมาตรฐานสูงของโรงแรมใหญ่ ๆ ระดับ 4 - 5 ดาว เช่น ความสะอาด รสชาติอาหาร ด้วยราคาที่ไม่สูงมาก ระบบการขนส่งที่ได้มาตรฐาน และค่าใช้จ่ายไม่แพง แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สวยงาม รวมถึงความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร ระบบสาธารณูปโภคที่ค่อนข้างพร้อมสำหรับนักท่องเที่ยวที่สำคัญรอยยิ้ม และความมีน้ำใจของคนไทย เหตุผลดังกล่าวนี้ ทำให้ปริมาณนักท่องเที่ยวต่างชาติ ลดลงไม่มาก หรือส่งผลกระทบต่อได้น้อย

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลแนวทางทางการทูตในอุดมคติที่จะช่วยส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว สามารถสรุป และแบ่งเป็น 3 ด้าน ตามข้อมูลข้างต้น รวมทั้งแจกแจงให้เห็นถึง ข้อดี ข้อเสีย จะพบว่า ด้านความมั่นคงของชาตินั้น ส่งผลถึงความปลอดภัย ซึ่งเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สำคัญสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยว และความมั่นคงของชาติเป็นฐานที่ดีสำหรับการเสริมให้มั่นคงในภาคธุรกิจการท่องเที่ยวที่สำคัญ ทุกคนคาดหวัง และหวังว่าจะได้เห็นความปรองดอง ร่วมแรงร่วมใจกัน ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความมั่นคงแห่งชาติ เพราะจากผลการวิเคราะห์ปัจจัย และสิ่งแวดล้อม ผ่านแนวคิดของนักการทูต ควรจะต้องมีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด และที่สูงสุด นำมาสู่ผลการวิเคราะห์ ปัจจัย และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย และอีกหนึ่งในปัจจัยสนับสนุน คือ การได้รับการลงทุนจากต่างประเทศร่วมกันในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถที่จะดำเนินต่อไปได้ในอนาคต

แนวทางทางการทูตเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกรุงเทพมหานคร คือ การนำแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการท่องเที่ยว มาเป็นแนวทาง และให้ความสำคัญกับการรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งระบบ มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวกลุ่มคุณภาพ สร้างความหลากหลายด้าน

การท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว และมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวในสาขาที่มีศักยภาพ แต่ยังคงรักษาจุดเด่นของประเทศ ด้านขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม อัตลักษณ์ความเป็นไทย ตลอดจนให้คุณค่ากับสิ่งแวดล้อมไว้ได้

ข้อเสนอแนะ

แนวทางทางการทูตต่อการส่งเสริมภาคการท่องเที่ยว ต้องพัฒนาระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างความหลากหลายของแหล่งท่องเที่ยว และพัฒนานักการทูตให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ทั้งในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวทางน้ำ และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค เพื่อให้มีแนวทางทางการทูต และทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ชัดเจน สอดคล้องกับสถานการณ์ และบริบทที่ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวแล้ว รวมทั้งแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประเด็นการท่องเที่ยว เพราะการทูตที่ส่งเสริมภาคการท่องเที่ยวจะเป็นเครื่องมือ ในการสร้างและกระจายรายได้และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการนโยบายการท่องเท่ี่ยวแห่งชาติ. *สรุปลสาระสำคัฎแผนพัฒนาการท่องเท่ี่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560 - 2564)*. แผนพัฒนาการท่องเท่ี่ยวแห่งชาติ 2560.
- จุฑาทิพ คล้ายทับทิม. (2551). *วิวัฒนาการของการทูต*. ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประเด็นการท่องเท่ี่ยว, 2561
- ราชกิจจานุเบกษา, ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580) เล่ม 135 ตอนที่ 82 ก, 13 ตุลาคม 2561.
- สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ. (2504). *ตำนานการที่ไทยเรียนภาษาอังกฤษ*. ประชุมนิพนธ์เบ็ดเตล็ด. พระนคร : ศรุสภา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2554). *งานแปลภาษาต่างประเทศและงานล่าม*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://202.122.40.26/ewtadmin/ewt/admin_souvaneer/main.php?filename=index.
- อัทธิ พิศาลวานิช. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. (2556). *บทวิเคราะห์สถานการณ์การท่องเท่ี่ยวในประเทศไทยอาเซียนและศักยภาพการท่องเท่ี่ยวของไทย ภายใต้ AEC. ศูนย์การค้าระหว่างประเทศ*. คณะเศรษฐศาสตร์. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- Blockdit. (2562). *พระราชดำรัส พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9*. 3 ธันวาคม 2505. เข้าถึงได้จาก <https://www.blockdit.com/posts/5c515e4cbb820c7a1291b99d>
- R.P. Barston. (1997). *Modern Diplomacy*. London : University of East Anglia.
- Earnest Satow Mason. (1979). *Satow's diplomatic career*. London : University College London.
- Surintatip, D. (2007). *Interpretation in Thailand – Past and Present*. [Online]. [2011, February 10]. Available from : http://www.aiic.net/ViewPage.cfm?page_id=2648

Surintatip, D. (2007). *Interpretation in Thailand – Past and Present*. 2th. [Online].
[2011, February 10]. Available from : [http://www.aiic.net/ViewPage.cfm?
page_id=2648](http://www.aiic.net/ViewPage.cfm?page_id=2648)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ยศ ชื่อ

ดร. อนันตชาติ บัวสุวรรณ

วัน เดือน ปีเกิด

15 สิงหาคม 2511

ประวัติสำเร็จการศึกษา

พ.ศ. 2530

ปวช. โรงเรียนเซนต์จอห์นอาชีวศึกษา

พ.ศ. 2534

ปริญญาตรี นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

พ.ศ. 2553

ปริญญาโท สื่อสารการเมือง

วิทยาลัยการสื่อสารทางการเมือง

พ.ศ. 2561

ปริญญาเอก สื่อสารการเมือง

วิทยาลัยการสื่อสารทางการเมือง

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2532 - 2535

บ. ชินวัตรคอมพิวเตอร์

พ.ศ. 2535 - 2536

บ. ล็อคเล่ห์

พ.ศ. 2536 - 2537

นักวิชาการ กรมการขนส่งทางบก

พ.ศ. 2537 - 2549

นักพัสดุ องค์การโทรศัพท์ฯ

พ.ศ. 2549 - 2553

สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตจตุจักร

พ.ศ. 2553 - 2557

สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตจตุจักร

ตำแหน่งปัจจุบัน

พ.ศ. 2557 - ปัจจุบัน สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร เขตจตุจักร

